

E

BIBLIOTEKA

844-1

285

SHTETIT

GJIROKASTER

Preç
Zogaj

Emrat
tuaj

poezi

81H-1
285

PREÇ
ZOGAJ

Redaktor
BENIGNI JORGJINI

Emrat
tuaj

POEZI

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

32945

Të shtunat e malësisë

Një e nga një me çap të lehtë,
nuset vijnë te vendlindja,
dhe natyra krejt e blertë
befas vishet me shumë ngjyra.

Njërës i rrezëlajnë ende stringlat,
tjetra është me barrë të parë,
tjetrën e heqin pas fëmijët -
xhevahirët më të rrallë.

Uji i Velës pushon së ecuri,
çdo gjeth, çdo pellg bëhet pasqyrë,
pa kursim si zogu këngën
e derdhin dritë nusërinë.

Të shpëtonat e malësia

Nuset trishtuan veç një të diel,
kur ia thanë lotët vajzërimit,
tani malësia i ka nder,
kur vijnë si perla të blerimit.

Poezia

E ngre atë si gjë të rrallë
nga pluhuri i punës, nga miqësitë,
nga gjaku i pastër proletar,
nga djepet ku rriten fëmijë.

Dhe jam i lumtur se pa ndier
një mijë ura hedh në çast,
si udhëtar i mirë në derë,
në zemër njerëzve u trokas.

Këtu ku jam e jug veri
harkon një shatërvan me fjalë,
si urë ku ecim unë dhe ti
me një atdhe, një ideal.

Kohët më të bukura

Ë shkuaara ka ditë, po jo sa të më shllavërojë,
kohët më të bukura gjithmonë janë tani.

Shikoj oborrin e gjallë të gjimnazit,
ku vajza e panjohur dredhon me jelekun,
malli im e ndjek dhe një djalë tjetër...

Po nuk them: Çu plaka!

Nuk them: Buba, vajta!

Kohët e bukura kanë vrapuar me mua,
kohët e bukura gjithmonë janë tani.

Pranverë

Gjithnjë i kam besuar forcës që buron nga toka,
po asnjëherë më shumë se në pranverë,
kur në trupin e lehtë e ndien jetën të bërë
edhe ngjyra lulesh, edhe këngë zogu.

Këpus një degë gjineshtre, sikur më shfaqet motra,
këpus një degë bliri, sikur më shfaqet nëna.
Këpus një degë mollë, sikur më shfaqen shokët...
dhe farën e dashurive e paska ngrohur dheu.

Krejt njerëzisht sot atyre u shtrij dorën e burrit,
marr e jap me të fuqinë dhe bujarinë.
Zogu më afrohet, nxënësit nuk më druhen,
ç'bëre me mua ti, avull i tokës, ti, brymë?

Mesazh pranvere

Në zërat-cicërima të nxënësve të mi,
në veshjen e tyre pothuajse të hollë,
m'u shfaq pranvera para kohe.

Pranvera afron; bregu të lumit,
shoh ujërat të thyejnë akujt si qelqe.
Është shpejt - thonë fletët e mprehta të grurit,
është shpejt - thonë rrathët e erës në pellgje.

Ku është pranvera? Ja, tek fëmijët
me atë veshjen pothuajse të hollë!
Në buzët e tyre zogjtë cicërojnë,
pranverën e sjellin në shkollë.

Ende është e bukur

Hapet pa pushim dera, hyjmë ne dhe jeta,
fryn hidhërimin nga ballkoni.
Gjyshja na thotë: Flisni, qeshni,
vdekjen mos ma zemëroni!

E shoh dhe një valë malli më vjen të më lagë sytë,
sa dëshiroj ta shoh edhe një herë në këmbë,
të ulemi në zheg e t'i pushoj në shpirt,
si mbi një verë të paqtë e si mbi një legjendë.

Vdekja si vdekja ka nofulla të liga,
pak nga pak e kafshon. . . Ç'po m'ia lodh pleqërinë.
E mund me durimin, e mban veç për vete
gjyshja ime e mirë.

Ende është e bukur,
kështu do të vdesë:
shtatore e bardhë. . . Sytë si trëndafila
do t'i mbyllë ngadalë sikur lypë ndjesë
për zemrën e ndalur kur t'i pushojë fryma.

Këngë dashurie për bukën

Nuk pjek bukë, s'qe shorti im,
po buka s'më ka zënë kurrë.
Kurrë s'ma fshehu ëmbëlsinë,
as kur paksa u dogj në furrë.

Me gjithë këngën i rris nderin,
edhe dëgjo ti, hundëpërpjetë!
Njerëzor është nderimi për bukën,
nderimi për prodhuesin vetë.

Me gjithë këngën i rris nderin,
dhe prapë ta dua, prapë ta puth
bukën e thjeshtë e të përditshme,
dorën, o njeri prodhues!